

DHAMMAPADA

TIPITAKA TEOS
Tlk Linnart Mäll

II HOOLIVUS

21. Hoolivus on tee surematusse. Hoolimatus on tee surma. Hoolivad ei sure. Hoolimatud on nagu surnud.

22. Seda vahet teades on targad hoolivad. Hoolivus valmistab neile rõõmu. Õilsate vald vaimustab neid.

23. Need süvenenud, sihikindlad, alati püüdlevad targad saavad tunda kõrgeimat nirvaanat, kus ei ole kütkeid.

24. Tarmuka, tähelepaneliku, hoolika ja puhta eluviisiga, ennastohjeldava ning hooliva Seadmusejärgija maine kasvab pidevalt.

25. Tarmukuse, hoolivuse, eneseohjeldamise ja taltumusega rajagu arukas saar, mida tulvavesi ei uputa!

26. Rumalad ja tobedad annavad ennast hoolimatuse võimusesse. Arukas aga hoiab hoolivust nagu kallimat vara.

27. Ärge andke ennast hoolimatuse võimusesse, ärge alluge himudele ja kirgedele! Vaid hooliv ja mõtlik leiab ülima õnne.

28. Kui tark on hoolivuse abil hoolimatusest üle saanud, siis jõuab ta mõistmise torni, kust vaatab rumalate peale nagu rõõmus kurbade või nagu mäelseisja orusviibijate peale.

29. Hoolimatute seas hooliv, uimaste seas ärgas tark on nagu kiire ratsu, kes jätab vaevatud kronu kaugele maha.

30. Tänu hoolivusele sai Maghavat jumalate juhiks. Hoolivust kiidetakse, hoolimatust aga taunitakse alati.

31. Hoolivusest rõõmu tundev, hoolimatuses ohtu nägev munk läheb edasi nagu tuli, põletades suured ja väikesed tõkked.

32. Hoolivusest rõõmu tundev, hoolimatuses ohtu nägev munk ei saa enam langeda. Ta on nirvaanale lähedale jõudnud.